

מ"ת 38398/06/14 - מחמד חג'יג' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 38398-06-14 מדינת ישראל נ' חג'יג' ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט בן-ציון גרינברגר
מבקשים	מחמד חג'יג'
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה מיום 13.8.15 שהגיש נאשם 2, חג'יג' מחמד (להלן: "המבקש"), לעיון חוזר בהחלטתי מיום 15.4.15 בה הוריתי על שחרור המשיבים ממעצר עד תום ההליכים בבית קרובי משפחה בכפר עאקב, בתנאי פיקוח, הפקדות וערבויות.
2. בהחלטתי מיום 15.4.15 קיבלתי למעשה את בקשת המבקש לעיון חוזר מיום 12.3.15 למעצרו עד תום ההליכים, וזאת, לא מהטעם שנטען כי חל כרסום בראיות בתיק העיקרי, אלא בשל חלוף הזמן והתמשכות ההליך, אל מול חלופה ראויה. וזאת למעשה לאחר שהמבקש היה עצור משך 10 חודשים וההליך היה צפוי להימשך עוד מספר חודשים.
3. כתב האישום מיום 19.6.14 מייחס לנאשמים חבלה בנסיבות מחמירות, לאחר שהיכו מכות נמרצות את המתלונן, מדריך קפוארה של אחיהם הקטן. האירוע התרחש בעיר העתיקה בירושלים.
4. יש לציין כי ביום 29.7.15 נתפס המבקש, מחמד חג'יג', בהיותו מפר את תנאי המעצר. לטענתו, לשם מציאת עבודה בשל מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו. המבקש הובא לפני כ' השופט הבכיר א' כהן והמבקשת עתרה להחזרתו למעצר עד תום ההליכים ולחילוט הערבויות. בו ביום ביהמ"ש דחה את הבקשה להחזרתו למעצר והורה על חילוט 5,000 ₪ והפקדה נוספת של 10,000 ₪, כאשר באם לא יתקיימו תנאים אלו, יוותר המבקש במעצר עד תום ההליכים. הכסף הופקד והמבקש שוחרר חזרה למעצר הבית.
5. ביום 13.8.15 הוגשה בקשה מטעם המבקש לעיון חוזר בתנאי המעצר, ובמסגרתה לבטל את מעצר הבית או לאפשר למבקש לצאת לעבודה תחת קבלן בנייה, מר עיד חוואש, מידי יום, בעבודות בנייה בתל אביב בין השעות 6:00-18:00.
6. גם בבקשה זו המונחת לפניי, טוען המבקש כי חל כרסום בראיות, וכן כי מצבה הכלכלי של משפחת המבקש

בכי רע ושהוצעה לו עבודה כאמור לעיל. המבקש עותר לאפשר לו לצאת לעבודה תחת פיקוח המעסיק, או לבטל כליל את מעצר הבית. אציין כי בבקשה לא הוזכרה הפרת תנאי המעצר, והדבר הועלה במסגרת הדיון. המשיבה מתנגדת לבקשה.

7. עיון בתיק העיקרי מלמד כי התיק הועבר לגישור וכי נקבע בו דיון לסוף חודש נובמבר, וכי לו ימשיך התיק להתנהל לדברי ב"כ המבקש נותרו 5-6 עדי הגנה שטרם נשמעו.

8. אשר לטענת כרסום בראיות, המבקש טוען כי המתלון והקטין ר' (עד ראייה לקטטה) סתרו זה את זה בעדותם בנקודות מהותיות. המתלון העיד במשטרה כי המתלון הכה את אחיהם של הנאשמים אולם בביהמ"ש המשפט הוא חזר בו והגן על המתלון והכחיש שאמר דברים אלו ותיאר דחיפות ומכות הדדיות, בעיקר בין המתלון לנאשם השני. כן העיד עד הגנה שטען כי המכות היו בין המתלון לנאשם השני בעוד שלמבקש לא היה חלק באלמות.

9. המשיבה מתנגדת לטענה זו וטוענת כי לא חל כרסום בראיות שכן לא הוגשו ראיות חדשות שביכולתן לכרסם בראיות, כך שהמצב לא השתנה.

10. בהחלטתי בבקשה לעיון חוזר הראשונה, בה נטענה טענת כרסום בראיות, קבעתי כי:

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי קשה להסיק בשלב זה של ההליך בתיק הפלילי, כי חלה נסיגה בראיות התביעה, ועוד באופן המטה את הכף לשחרור המבקשים. לא ניתן להתעלם מן העובדה כי המתלון נחבל ונזקק לטיפול רפואי אשר תועד בבית החולים. גם אם נתגלו אי-דיוקים וסתירות בחקירת המתלון, על פניו ומבלי לקבוע **מסמרות כלל**, נראה כי חלקן אינו קשור לאירוע עצמו אלא לעובדות הקשורות אליו בעקיפין (כגון מצב בריאותי הקודם, נזקים שנגרמו מהאירוע לטענתו, ועוד). מובן שהדבר יכול להשליך על מהימנותו, אך לא בהכרח על עצם קיומו של האירוע ומעורבות המבקשים בו. יתירה מזאת, עד מרכזי, הקטין ר.ר. שהיה עד לארוע, זיהה במשטרה את הנאשמים כאלה שחבטו וחבלו במתלון. ר.ר. טרם העיד בבית המשפט, וחקירתו נקבעה ליום 20.5.15. במצב זה, מבחינה ראייתית עודנה קיימת הצדקה למעצר עד תום ההליכים.

11. כעת, השינוי בראיות התביעה לו טוען ב"כ המבקש, הוא כי העד ר' בעדותו חזר בו מהודעתו במשטרה.

12. בפסיקה נקבע, כי "כידוע, כדי להצליח בטענה של כרסום בחומר הראיות במסגרת בקשה לעיון חוזר יש להצביע על "שינוי דרמטי במערכת ראיות התביעה, ועל כרסום מהותי ומשמעותי בה עד כדי הטיית הכף לזכות הנאשם באופן שהסיכויים לזיכוי עולים על הסיכויים להרשעתו" [ראו למשל: החלטתו של השופט א' רובינשטיין בבש"פ 6740/06 פרץ נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 3.9.2006)]" (בש"פ 8093/09 פלוני נ' מדינת ישראל (22.10.09)).

13. העד ר' הרבה לומר בעדותו כי אינו זוכר ושמא חזר בו מהודעתו במשטרה. יחד עם זאת, מלבד העובדה כי אינו המותב שיושב בתיק העיקרי ומתרשם מן העדויות, ואינו מביע עמדה באשר למהימנות העדויות, ייתכן כי בסופו של דבר ביהמ"ש יתרשם כי גרסתו של ר' בביהמ"ש אינה נכונה או מדויקת. כן קיימות ראיות נוספות, כך שבמארג הכולל, אינו סבור כי על פי הנתונים מתקיים שינוי דרמטי במערכת ראיות התביעה, המביא להטיית הכף לזכות הנאשם המצדיק את שחרורו ממעצר בית.

14. אשר לטענתו השנייה של המבקש, כי המצב הכלכלי במשפחתו קשה והוא מבקש לצאת ולעבוד בכדי לפרנס,

המשיבה מתנגדת לבקשה ממספר נימוקים: לטענתה המבקש הפר את תנאי המעצר ועל כן אין ליתן בו אמון או "פרס" ולאפשר לו לצאת באופן קבוע; גם כשנתפס סמוך למחנה עופר לא טען כי הוא צריך לעבוד אלא כי הוא מרגיש "חנוק"; המפקח אינו ראוי כיון שיש לו מספר עבירות קודמות, למרות שהאחרונה בהן היא בשנת 2007, עברו מהווה אינדיקציה ליחסו לחוק ואין לסמוך עליו; אופי העבודה בעייתי כיון שאין מדובר במקום מסוים והמבקש יסתובב בכל מיני מקומות בארץ ויש חשש למסוכנות וגם להימלטות; וכן המפקח עצמו עובד באתר כך שהפיקוח אינו הדוק. ב"כ המבקש טען כי אין חשש להימלטות שכן אין למבקש לאן ללכת.

15. בתסקיר שירות המבחן העריכו כי קיימת מסוכנות בינונית להישנות התנהגות פוגעת בשל אופיו של המבקש לרבות תגובותיו האימפולסיביות, למרות ההתרשמות ממנו למוטיבציה לנהל אורח חיים תקין וכי ההליך הפלילי והיותו במעצר מהווים עבורו גורם מרתיע. בשירות המבחן התלבטו כיצד להמליץ כאשר מחד גיסא המפקח הוא בעל עבר פלילי, מאידך גיסא הם התרשמו כי הוא מגלה רצינות ונכונות לפקח על המבקש. על כן המליצו להתיר לו לצאת לעבודה בין השעות 05:30-19:00.

16. ב"כ המשיבה הצביעה על הסתירה בתסקיר כאשר מחד נאמר כי ההליך הפלילי והמעצר מהווים גורם מרתיע עבור המבקש, ומצד שני ממליצים להתיר לו לצאת לעבודה.

17. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים אני מקבל את טענות ב"כ המשיבה. גם אם היה מקום לשקול להקל על המבקש ולאפשר לו לצאת לעבודה, ואיני משוכנע בדבר, האפשרות שהוצעה איננה מתאימה ממספר שיקולים: ראשית, המפקח בעל עבר פלילי והדבר מטיל קושי ליתן בו אמון לצורך פיקוח. שנית אופי העבודה - השעות הרבות, ללא מקום עבודה סגור וספציפי, כאשר המפקח לא יהיה צמוד למבקש מכוח אופי העבודה, אינם מהווים איזון לצורך בהגנה על שלום הציבור אל מול זכויותיו של המבקש כנאשם, נוכח המסוכנות הנשקפת ממנו; שלישית, המבקש הפר את תנאי המעצר, יצא ונתפס ליד מחנה עופר. איני סבור כי המסקנה שיש להסיק מכך נוגעת לצורך הנטען לפרנס את המשפחה, אלא המסקנה היא שקשה אף יותר ליתן בו אמון כי יעמוד בתנאי המעצר. קל וחומר כאשר מבוקש לשחררו למסגרת עבודה גמישה ותחת פיקוח לא הדוק, כפי שציינתי לעיל, מצב הדורש אמון גבוה יותר במבקש - אמון אשר לא ניתן ליתן בו בשלב זה.

18. אשר על כן, הבקשה לעיון חוזר נדחית.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשע"ו, 10 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.